

عنوان مقاله:

ارزیابی غلظت جیوه در موی دندان پزشکان و بررسی فاکتورهای موثر بر آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی برنامه ریزی و مدیریت سیستم های محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

قاسم ذوالفقاری - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، دانشگاه تربیت مدرس

عباس اسماعیلی ساری - گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

مهدی نقدی - گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

سقراط فقیه زاده - گروه آمار زیستی، دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه ارزیابی مواجهه با جیوه و بررسی پارامترهای مختلفی که در مقادیر بالای جیوه در دندان پزشکان تهران دخالت دارند، می باشد. نمونه های مو از 100 دندان پزشک جمع آوری شد. به علاوه 50 نمونه از یک گروه شاهد برای مقایسه گرفته شد. این بررسی شامل یک پرسش نامه که برای فراهم کردن اطلاعاتی راجع به پارامترهایی که مواجهه را تحت تاثیر قرار می دهند، بود. پارامترهای مورد بررسی شامل: مشخصات شخصی، روش زندگی، آمالگام دندان، الگوی شغلی، عادات کار، اقدامات احتیاطی و مصرف ماهی بودند. تعیین میزان جیوه توسط دستگاه (LECO AMA 254 (USA) بر طبق ASTM استاندارد شماره D-6722 صورت گرفت. به طور کلی میانگین میزان جیوه در موی دندان پزشکان 0.47 ± 2.84 mg/kg بود. مقدار مشابه، 0.07 ± 0.07 mg/kg برای گروه کنترل بود. این مطالعه نشان داد که استفاده از ماسک اثر معنی داری بر روی میزان جیوه مو ($P=0.024$) دارد. همچنین مصرف ماهی و تعداد بیماران ویزیت شده در روز اثر معنی داری بر روی میزان جیوه مو ($P=0.025$) و ($P=0.027$) به ترتیب داشت. از طرف دیگر اثر معنی دار سن در ارتباط با میزان جیوه موی دندان پزشکان وجود داشت ($P=0.006$). رگرسیون چندگانه بین غلظت جیوه مو و پارامترهای مختلف مورد ارزیابی انجام شد. تنها نتیجه مثبت بین غلظت جیوه و ماسک برای دندان پزشکان ($P=0.04$) و بین غلظت جیوه و تعداد وعده های مصرف ماهی برای گروه شاهد ($P=0.009$) بود.

کلمات کلیدی:

جیوه، مو، دندان پزشکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/50997>

